

138

ROZPORZĄDZENIE NR 1/08 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 4 stycznia 2008 roku

w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286) zarządza się, co następuje:

§1. 1. Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”, zwany dalej „obszarem” obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Obszar, o całkowitej powierzchni 18850 ha, położony jest na terenie powiatu pilskiego w gminach: Łobżenica, Wyrzysk oraz powiatu złotowskiego w gminach: Lipka, Zakrzewo i Złotów.

3. Opis przebiegu granicy obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

§2. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku, tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia;
- 2) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych oraz tworzenie stref ekotonowych z tych gatunków;
- 3) pozostawienie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów i drzew dziuplastych, aż do całkowitego ich rozkładu;
- 4) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych;
- 5) utrzymywanie i zachowanie leśnych korytarzy ekologicznych umożliwiających migracje i przemieszczanie zwierząt.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych:

- 1) przeciwdziałanie sukcesji polegającej na zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez wypas lub koszenie oraz propagowanie ekstensywnego użytkowania łąkowego i pastwiskowego z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych, gospodarstw prowadzących produkcję pastwiskową, hodowlę lokalnych ras zwierząt i upraw starych odmian drzew i krzewów owocowych;

- 3) preferowanie biologicznych metod ochrony roślin;
- 4) ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez utrzymanie istniejących zadrzewień wzdłuż cieków wodnych, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 5) utrzymywanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień oraz oczek wodnych;
- 7) wykonywanie prac melioracyjnych w ramach racjonalnej gospodarki rolnej z zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk, obszarów wodnych i błotnych oraz obszarów źródłiskowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) zachowanie i ochrona wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej;
- 2) utrzymanie naturalnych procesów kształtowania koryt rzecznych i starorzeczy poprzez naturalne wylewy oraz w miarę możliwości pozostawianie przewróconych drzew w korytach rzek;
- 3) utrzymanie meandrów na istniejących ciekach;
- 4) zapewnienie swobodnej migracji ryb w ciekach poprzez budowę przepławek na budowach piętrzących;
- 5) promowanie gatunków ryb o lokalnym pochodzeniu;
- 6) zachowanie korytarzy ekologicznych opartych na ekosystemach wodnych;
- 7) poprzeczanie tworzenia nowych zbiorników wodnych wykonaniem analizy wpływu na warunki przyrodnicze.

§3. 1. Na terenie obszaru wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 ze zmianami¹⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbu-

- dowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
 - 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2, nie dotyczy terenów znajdujących się w granicach administracyjnych miast: Łobżenica i Wyrzysk, a także nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedu-

ra oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę obszaru.

3. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§4. Nadzór nad obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

(-) *Piotr Florek*
Wojewoda Wielkopolski

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 124, poz. 859, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 191, poz. 1374.

2) Niniejsze rozporządzenia było poprzedzone rozporządzeniem Nr5/98 Wojewody Piłskiego z dnia 15 maja 1998 r. (Dz. Urz. Województwa Piłskiego Nr 13, poz. 83), które, w części dotyczącej obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”, na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zmianami) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 153 wyżej wymienionej ustawy utworzony obszar chronionego krajobrazu stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu ustawy.

Załącznik
do rozporządzenia Nr 1/08
Wojewody Wielkopolskiego
z dnia 4 stycznia 2008 roku

OPIS GRANICY OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU „DOLINA ŁOBŻONKI I BORY KUJAŃSKIE”

Granica tego obszaru od punktu styku granic 3 województw: wielkopolskiego, pomorskiego i kujawsko-pomorskiego biegnie na zachód po granicy województwa wielkopolskiego z województwem pomorskim, którą dochodzi do drogi prowadzącej w kierunku wsi Białobłocie. Następnie granica biegnie na południe wschodnim skrajem drogi polnej prowadzącej do wsi Białobłocie, przechodzi przez wieś i podąża dalej wschodnim skrajem tej drogi do wsi Czyżkowo. W tym miejscu granica przechodzi na drogę prowadzącą z Sępólna Krajeńskiego do Lipki, biegnie jej południowym skrajem około 300 metrów na zachód w kierunku wsi Lipka, po czym przechodzi na drogę polną prowadzącą do wsi Wielki Buczek. Wschodnim skrajem tej drogi dochodzi do Wielkiego Buczka, a następnie biegnie na zachód południowym skrajem drogi, przez Stołuńsko do drogi Lipka – Łobżenica. Granica przechodzi na tę drogę i biegnie jej wschodnim skrajem około 800 m na południe. Na wysokości wsi Osowiec przechodzi na drogę

prowadzącą na zachód, przez las, w kierunku wsi Zakrzewo. Dalej granica biegnie południowym skrajem tej drogi na zachód w kierunku wsi Zakrzewo, a następnie przechodzi na drogę prowadzącą ze wsi Wersk do wsi Zakrzewo i biegnie nadal jej południowym skrajem w kierunku Zakrzewa. Po przemierzeniu około 2 km tą drogą granica skręca na południe i biegnie wschodnim skrajem drogi polnej przechodzącej w leśną, po czym dochodzi do drogi wiodącej ze wsi Zakrzewo do wsi Kujan. Następnie granica przecina tę drogę i skręca na zachód w kierunku wsi Drożyska Wielkie. W tej wsi granica kieruje się na południe wschodnim skrajem drogi biegnącej przez pola i lasy do wsi Śmiardowo Złotowskie. We wsi Śmiardowo Złotowskie granica przechodzi na drogę Złotów – Kujan, biegnie jej północnym skrajem około 250 m na wschód i skręca na południe w drogę prowadzącą w kierunku wsi Nowa Święta. Następnie granica podąża wschodnim skrajem tej drogi na południe i dochodzi do nieczynnego toru

kolejowego Złotów – Więcbork. Po przecięciu toru kolejowego granica biegnie dalej na południe i wschodnim skrajem drogi dochodzi do wsi Skic. Z tej wsi granica biegnie na południowy wschód, a następnie na południowy zachód wschodnim skrajem drogi przez wsie: Walentynowo, Piesno, Wiktorówko. We wsi Wiktorówko granica odbija na południowy wschód w kierunku Łobżenicy. Biegając północnym skrajem tej drogi dociera do Górki Klasztornej. Dalej granica przechodzi na drogę polną i biegnie na południe, wschodnim skrajem tej drogi, po czym dociera do drogi Łobżenica – Kunowo. Następnie granica skręca na wschód i biegnie około 130 m północnym skrajem tej drogi w kierunku Łobżenicy, po czym skręca na południe i prowadzi wschodnim skrajem drogi polnej do miejsca przecięcia z drogą Łobżenica – Kruski. Następnie tą drogą (północnym skrajem) biegnie około 400 m w kierunku Łobżenicy, do skrzyżowania z drogą Łobżenica – Szczerbin. Wschodnim skrajem tej drogi granica dociera do wsi Szczerbin. W Szczerbinie granica skręca na południowy wschód i wschodnim skrajem drogi polnej dochodzi do wsi Kościerzyn Wielki. Z tego miejsca granica prowadzi na południe wschodnim skrajem drogi, przez osadę Polinowo i osadę Klawek, dochodzi do mostu na rzece Łobżonce. Następnie granica biegnie na południe zachodnim brzegiem rzeki Łobżonki i dociera do drogi Piła – Bydgoszcz. Północnym skrajem tej drogi granica podąża około 400 m na wschód i skręca na północ w drogę, której zachodnim skrajem biegnie około 2 km, a następnie odbija w drogę polną biegnącą na północny wschód wzdłuż zachodniego brzegu rzeki Łobżonki i biegnąc jej zachodnim skrajem dociera do drogi polnej prowadzącej ze wsi Glesno do Kościerzyna Wielkiego. Następnie granica przechodzi na tę drogę i biegnie jej zachodnim skrajem na północny zachód, w kierunku wsi Kościerzyn Wielki. Przed wsią granica skręca w drogę prowadzącą na wschód i biegnie jej północnym skrajem około 1,5 km do osady Masłowo, gdzie skręca na północny wschód i zachodnim skrajem drogi polnej dociera do wsi Liszkowo. We

wsi Liszkowo granica podąża około 600 m na wschód północnym skrajem drogi w kierunku Dębna po czym skręca na północ, biegnie zachodnim skrajem drogi i dociera do drogi Ferdynandowo – Dębno. Granica przechodzi na tę drogę i biegnie jej zachodnim skrajem na północ do drogi Dźwierszno Małe – Witosław. Granica przecina tę drogę i biegnie na północ zachodnim skrajem drogi przez pole a następnie przez las i dociera do Dźwierszna Wielkiego. Następnie zachodnim skrajem drogi polnej wzdłuż jeziora Stryjewe dochodzi do granicy województw wielkopolskiego i kujawsko-pomorskiego. Dalej granica biegnie po granicy województw na północ i dociera do drogi biegnącej ze wsi Gródek Krajeński do wsi Dźwierszno Małe, przechodzi na tę drogę i biegnie jej wschodnim skrajem na południe do wsi Dźwierszno Małe i dalej wschodnim skrajem drogi do wsi Izdebki. Za tą wsią granica biegnie nadal wschodnim skrajem tej drogi około 1 km, po czym skręca na południowy wschód i prowadzi wschodnim skrajem drogi przez pole, a później skrajem lasu i dochodzi do wsi Chlebno. W tej wsi granica przecina dwie drogi prowadzące do wsi Luchowo i kieruje się na południe wschodnim skrajem drogi polnej, którą dochodzi do drogi Liszkowo – Łobżenica. Granica przechodzi na tę drogę i biegnie jej zachodnim skrajem na północny zachód, po czym skręca w drogę prowadzącą do wsi Trzeboń. Zachodnim skrajem tej drogi biegnie około 300 m na północny wschód. W tym miejscu granica przechodzi na drogę prowadzącą na północny zachód i jej wschodnim skrajem dochodzi do wsi Luchowo. W tej wsi granica przecina drogę prowadzącą z Łobżenicy do Więcborka oraz drogę prowadzącą do wsi Witrogoszcz i biegnie na północ zachodnim skrajem drogi biegnącej wzdłuż wschodniego brzegu rzeki Łobżonki. Zachodnim skrajem tej drogi granica biegnie na północny wschód przez pola, a później przez las i dalej skrajem lasu dochodzi do granicy województwa wielkopolskiego z województwem kujawsko-pomorskim. W tym miejscu granica biegnie wzdłuż granicy województw na północny zachód a następnie na północny wschód dochodząc do punktu przecięcia granic trzech województw, skąd rozpoczęto opis granicy.